

Universiteit
Leiden
The Netherlands

International law and regulation of aeronautical public correspondence by satellite

Brisibe, T.C.

Citation

Brisibe, T. C. (2006, November 28). *International law and regulation of aeronautical public correspondence by satellite*. Eleven International Publishing, Utrecht. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/4994>

Version: Corrected Publisher's Version

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/4994>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Samenvatting

Hoofdstuk 1

Er zijn veel ontwikkelingen op het gebied van infrastructuur en technologie in luchtvaart en telecommunicatie. Traditioneel richtte luchtvaartcommunicatie zich op het verzekeren van veilig, efficiënt en probleemloos vliegen. Sinds de tachtiger jaren van de vorige eeuw kwamen hier ook andere, niet aan veiligheid gerelateerde aspecten bij, namelijk die vorm van communicatie die passagiers en bemanning in staat stelt om dezelfde communicatiemiddelen te gebruiken als op de grond. In het nieuwe millennium zullen deze niet aan veiligheid gerelateerde aspecten in de luchtvaartcommunicatie aan belang toenemen door verschillende oorzaken. De combinatie van internationale luchtvaart en internationale communicatie vormt een uitdaging op het gebied van recht, beleid en regelgeving. Deze uitdagingen vormen het onderwerp van dit boek. Het proefschrift geeft een gedetailleerde analyse van de oude, huidige, en toekomstige internationale wet- en regelgeving over niet aan veiligheid gerelateerde aspecten van mobiele satelliet luchtvaartcommunicatie. Het proefschrift sluit af met wat het recht zou moeten zijn indien de huidige regels in overeenstemming zouden worden gebracht met goed beleid. Het proefschrift behandelt de volgende onderwerpen: de geschiedenis en ontwikkeling van publieke luchtvaartcommunicatie per satelliet; instellingen en relevante regelgeving die hiertoe ontwikkeld zijn; de effecten van soevereiniteit; het huidige regime; en vraagstukken over aansprakelijkheid.

Hoofdstuk Twee

Dit hoofdstuk begint met een vergelijking van de chronologie in ontwikkelingen van publieke luchtvaartcommunicatie via de grond en via satelliet. De technologieën die nu gebruikt (of gepland) worden voor het brede aanbod aan dienstverlening op het gebied van mobiele satellietcommunicatie in de

luchtvaart worden in dit hoofdstuk besproken. De ontwikkeling van satelliet-gestuurde publieke luchtvaartcommunicatie en het operationele raamwerk voor de daarmee samenhangende diensten worden in dit hoofdstuk uiteengezet. Een uitgebreide beschrijving wordt gegeven van de technologieën die thans gebruikt (of voorgesteld) worden voor het grote aanbod aan dienstverlening op het gebied van luchtvaartcommunicatie per satelliet binnen de structuren van communicatiesatellietnetwerken. Aandacht wordt gegeven aan het scala van commercieel georiënteerde hoge snelheid data en breedband diensten en de voorgestelde draadloze diensten. De sector van de mobiele-satellietindustrie ontwikkelt zich snel en wordt verder onderzocht tegen de achtergrond van de verdergaande privatisering en concurrentie die gekenschetst wordt door een verschuiving van een door de overheid gecontroleerde vliegtuigmaatschappijen en satellietssystemen, zoals de voormalige International Maritime Satellite Organization (INMARSAT), naar een systeem met toenemende participatie van de private sector.

Hoofdstuk Drie

Na het operationele raamwerk in het vorige hoofdstuk behandeld te hebben, wordt in dit hoofdstuk de reikwijdte van de relevante internationale wet- en regelgeving bestudeerd en de activiteiten van relevante instellingen uiteengezet. Hoofdstuk drie gaat in op de wet- en regelgeving voor publieke luchtvaartcommunicatie via satelliet, die ontwikkeld is door internationale organisaties zoals de Internationale Civiele Luchtvaart Organisatie, de Internationale Telecommunicatie Unie, de Wereld Handelsorganisatie en de Wereld Intellectuele Eigendom organisatie. Voorts wordt in dit hoofdstuk een grote hoeveelheid van bindende en niet-bindende regels voor de internationale luchtvaart, internationale satelliet telecommunicatie, internationale handelsaspecten en internationale auteursrechten (inclusief de bescherming van programmainhoud) besproken, die van toepassing zijn op het verlenen van publieke luchtvaartcommunicatie diensten via satelliet.

Hoofdstuk Vier

De centrale rol in dit boek van staatssoevereiniteit rechtvaardigt een grondige analyse van de effecten van die soevereiniteit op telecommunicatie, luchtvervoer en dienstverlening die gelijktijdig uitgevoerd worden in verschillende luchtkolommen boven nationale gebieden, de Noordpool, Antarctica en de volle zee. Wat betreft de huidige internationale regelgeving die thans van kracht is, wordt, ondanks hun technische invalshoek, speciale aandacht gegeven aan ITU Radio Regulations; ITU Sector Recommendations; ICAO Council Resolutions; internationale auteursrechtelijke regelgeving; nationale

operationele procedures en wetten. Het vorige hoofdstuk gaf een analyse van de verschillende juridische regels waarbinnen publieke luchtvaartcommunicatie via satelliet plaatsvindt. Centraal hierbij staat het concept van soevereiniteit, dat wel of misschien niet bestaat, dat niet toepasbaar is of juist relevant, met betrekking tot specifieke jurisdictie en/of activiteiten die voortvloeien uit multilaterale of bilaterale verdragen. Uit dat concept vloeien territoriale rechten voort die toekomen aan een Staat die uitgewisseld kunnen worden tussen Staten. Omdat dat concept verdere aandacht verdient, gaat dit hoofdstuk over de wisselwerking tussen, enerzijds, het soevereiniteitsbeginsel binnen de respectievelijke jurisdicties en activiteiten, en, anderzijds, de impact daarvan op de bepalingen van publieke luchtvaartcommunicatie via satelliet.

Hoofdstuk Vijf

Hoofdstuk drie beschreef de instellingen en de wettelijke kaders die van toepassing zijn op publieke luchtvaartcommunicatie via satelliet. Hoofdstuk vijf behandelt de huidige internationale regelgeving die voortvloeit uit de amendementen op de ITU Radio Regulations aangenomen op de World Radiocommunications Conference in 2003. Voorts komen in dit hoofdstuk aan de orde: de ITU Radiocommunications and Development Sector Recommendations die thans van kracht zijn; ICAO SARPS; de huidige statenpraktijk in de implementatie van de 29th ICAO Assembly Resolution 36/1; nationale operationele procedures voor het gebruik van draagbare elektronische apparaten aan boord van vliegtuigen; internationale tariefbeginselen; het beleid van individuele luchtvaartmaatschappijen over het gebruik van draagbare elektronische apparaten aan boord; auteursrechtelijke regels en de bescherming van programma inhoud.

Hoofdstuk Zes

In dit hoofdstuk wordt de reikwijdte van aansprakelijkheid, inclusief de gevolgen daarvan op internationaal privaatrechtelijke en publiekrechtelijke gebied uitgebreid onderzocht. Tevens worden juridische precedentes en bepalingen van de meest recente internationale instrumenten die van kracht zijn besproken. Op basis van voorgaande delen van dit proefschrift worden toekomstgerichte aanbevelingen gedaan, om te komen tot een geschikte wet- en regelgeving voor de mobiele-satelliet communicatiesector die beschouwd wordt als de komende groeiemarkt. Hoofdstuk zes probeert aansprakelijkheid vast te stellen voor die gevallen waarin passagiers aan boord van een vliegtuig draagbare elektronische apparaten gebruiken die mogelijk via andere elektronische hardware in verbinding staan met het grondstation of radiocommunicatie antenne. Luchtvaartmaatschappijen kunnen ook aansprakelijk worden gesteld

voor schade die geleden wordt door passagiers of derden. Daarom is het onderwerp van aansprakelijkheid voor schade als gevolg van het gebruik aan boord van draagbare elektronische apparaten belangrijk voor deze dissertatie. Het probleem van strafrechtelijke en/of civiele aansprakelijkheid wordt besproken in het kader van de internationale verdragen en regelgeving die van kracht zijn, inclusief het huidige systeem van aansprakelijkheid krachtens de inwerkingtreding van de 1999 Montreal Convention. Staatsaansprakelijkheid en de positie van individuele luchtvaartmaatschappijen worden onderzocht en relevante jurisprudentie wordt besproken.

Hoofdstuk Zeven

In de ruim vierhonderd jaar van ruimte-exploitatie en ruimte-onderzoek bestaan commerciële ruimteactiviteiten grotendeels uit satellietcommunicatie. De maritieme en land-mobiele sectoren in de satellietcommunicatie industrie kunnen thans als volwassen beschouwd worden. De sector voor luchtvaartcommunicatie voor niet aan veiligheid gerelateerde aspecten kan als de komende groeimarkt gezien worden. Deze sector, tot voor kort onderdeel van een intergouvernementeel monopolie, beheerd door het voormalige International Maritime Satellite Organization (INMARSAT), zal zich uitbreiden in een tijdperk dat gekenmerkt wordt door convergentie van communicatietechnologie en diensten, naast privatisering, commercialisatie, deregulering en liberalisering van het luchttransport en satellietcommunicatiediensten. Hoofdstuk zeven trekt conclusies op basis van het onderzoek in de voorgaande hoofdstukken en geeft aan wat het recht is, wat het recht zou moeten zijn en geeft aanbevelingen hoe de huidige regelgeving aangepast moet worden om in overeenstemming met goed beleid te worden gebracht.